

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Petra Mikeše zástupce předsedy senátu Antonína Draštíka, soudkyně Ivany Ondryášové a přísedících Zuzany Minářové, Vladimíra Jirouska a Blanky Vítové při ústním jednání dne 22. 5. 2024 ve věci návrhu **předsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 5**, se sídlem Hybernská 1006/18, Praha 1, proti kárně obviněné: **JUDr. Jitka Skálová**, soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 5, o návrhu na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudkyně ze dne 9. 1. 2024.

t a k t o :

I.

Podle § 314r odst. 4 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), přiměřeně aplikovaného v kárném řízení podle § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

se schvaluje dohoda o vině a kárném opatření,

která byla uzavřena mezi kárnou navrhovatelkou a kárně obviněnou dne 16. 1. 2024.

II.

V souladu se schválenou dohodou o vině a kárném opatření se

JUDr. Jitka Skálová,

nar. X, soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 5, trvale bytem X

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců
a soudních exekutorů

uznává vinnou, že

jako soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 5 vědomě porušila své povinnosti vyplývající z čl. 96 odst. 2 Ústavy ve spojení s čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, z § 156 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, a z § 6 odst. 2 a § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů (zákon o soudech a soudcích), tím, že ve věcech vedených u Obvodního soudu pro Prahu 5:

- 1) ve věci 31 C 143/2023 vykázala vyhlášený rozsudek dnem 25. 7. 2023 s počátkem vyhlášení v 9:00 hod., ač se do jednací síně k vyhlášení rozsudku nedostavila,
- 2) ve věci 31 C 212/2023 vykázala vyhlášený rozsudek dnem 25. 7. 2023 s počátkem vyhlášení v 9:05 hod., ač se do jednací síně k vyhlášení rozsudku nedostavila
- 3) ve věci 31 C 156/2023 vykázala vyhlášený rozsudek dnem 25. 7. 2023 s počátkem vyhlášení v 13:30 hod., ač se do jednací síně k vyhlášení rozsudku nedostavila, dokonce se v danou dobu ani nenacházela na pracovišti (tj. v budově soudu)
- 4) ve věci 31 C 213/2023 vykázala vyhlášený rozsudek dnem 25. 7. 2023 s počátkem vyhlášení v 13:35 hod., ač se do jednací síně k vyhlášení rozsudku nedostavila, dokonce se v danou dobu ani nenacházela na pracovišti (tj. v budově soudu)
- 5) ve věci 31 C 168/2023 vykázala vyhlášený rozsudek dnem 25. 7. 2023 s počátkem vyhlášení v 13:45 hod., ač se do jednací síně k vyhlášení rozsudku nedostavila, dokonce se v danou dobu ani nenacházela na pracovišti (tj. v budově soudu)
- 6) ve věci 31 C 135/2023 vykázala vyhlášený rozsudek dnem 25. 7. 2023 s počátkem vyhlášení v 13:50 hod., ač se do jednací síně k vyhlášení rozsudku nedostavila, dokonce se v danou dobu ani nenacházela na pracovišti (tj. v budově soudu)
- 7) ve věci 31 C 215/2023 vykázala vyhlášený rozsudek dnem 25. 7. 2023 s počátkem vyhlášení v 13:55 hod., ač se do jednací síně k vyhlášení rozsudku nedostavila, dokonce se v danou dobu ani nenacházela na pracovišti (tj. v budově soudu)
- 8) ve věci 31 C 117/2023 vykázala vyhlášený rozsudek dnem 25. 7. 2023 s počátkem vyhlášení v 14:00 hod., ač se do jednací síně k vyhlášení rozsudku nedostavila, dokonce se v danou dobu ani nenacházela na pracovišti (tj. v budově soudu)
- 9) ve věci 31 C 227/2023 vykázala vyhlášený rozsudek dnem 27. 7. 2023 s počátkem vyhlášení v 10:00 hod., ač se do jednací síně k vyhlášení rozsudku nedostavila
- 10) ve věci 31 C 226/2023 vykázala vyhlášený rozsudek dnem 27. 7. 2023 s počátkem vyhlášení v 10:10 hod., ač se do jednací síně k vyhlášení rozsudku nedostavila
- 11) ve věci 31 C 224/2023 vykázala vyhlášený rozsudek dnem 27. 7. 2023 s počátkem vyhlášení v 10:20 hod., ač se do jednací síně k vyhlášení rozsudku nedostavila
- 12) ve věci 31 C 222/2023 vykázala vyhlášený rozsudek dnem 27. 7. 2023 s počátkem vyhlášení v 10:40 hod., ač se do jednací síně k vyhlášení rozsudku nedostavila
- 13) ve věci 31 C 194/2023 vykázala vyhlášený rozsudek dnem 27. 7. 2023 s počátkem vyhlášení v 10:45 hod., ač se do jednací síně k vyhlášení rozsudku nedostavila
- 14) ve věci 31 C 175/2023 vykázala vyhlášený rozsudek dnem 27. 7. 2023 s počátkem vyhlášení v 10:50 hod., ač se do jednací síně k vyhlášení rozsudku nedostavila

15) ve věci 31 C 154/2023 vykázala vyhlášený rozsudek dnem 27. 7. 2023 s počátkem vyhlášení v 11:10 hod., ač se do jednací síně k vyhlášení rozsudku nedostavila

16) ve věci 31 C 85/2023 vykázala vyhlášený rozsudek dnem 27. 7. 2023 s počátkem vyhlášení v 11:40 hod., ač se do jednací síně k vyhlášení rozsudku nedostavila

17) ve věci 31 C 231/2023 vykázala vyhlášený rozsudek dnem 27. 7. 2023 s počátkem vyhlášení v 11:45 hod., ač se do jednací síně k vyhlášení rozsudku nedostavila

18) ve věci 31 C 249/2023 vykázala vyhlášený rozsudek dnem 22. 8. 2023 s počátkem vyhlášení v 13:00 hod., ač se do jednací síně k vyhlášení rozsudku nedostavila

19) ve věci 31 C 229/2023 vykázala vyhlášený rozsudek dnem 22. 8. 2023 s počátkem vyhlášení v 13:05 hod., ač se do jednací síně k vyhlášení rozsudku nedostavila

20) ve věci 31 C 236/2023 vykázala vyhlášený rozsudek dnem 22. 8. 2023 s počátkem vyhlášení v 13:10 hod., ač se do jednací síně k vyhlášení rozsudku nedostavila

21) ve věci 31 C 210/2023 vykázala vyhlášený rozsudek dnem 22. 8. 2023 s počátkem vyhlášení v 13:15 hod., ač se do jednací síně k vyhlášení rozsudku nedostavila

22) ve věci 31 C 181/2023 vykázala vyhlášený rozsudek dnem 22. 8. 2023 s počátkem vyhlášení v 13:20 hod., ač se do jednací síně k vyhlášení rozsudku nedostavila

t e d y

zaviněně porušila povinnosti soudkyně a ohrozila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů (§ 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích),

č í m ž s p á c h a l a

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích,

a z a t o s e j í u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona o soudech a soudcích kárné opatření **důtka**

O d ů v o d n ě n í :

I. Průběh řízení

[1] Kárná navrhovatelka podala dne 9. 1. 2024 návrh na zahájení kárného řízení. Uvedla, že na základě zprávy o kontrole, provedené Městským soudem v Praze podle § 126 odst. 1 písm. h) zákona o soudech a soudcích ve dnech 20. až 23. 3. 2023, byla v červenci 2023 provedena prověrka občanskoprávního oddělení 31 C, ve kterém je kárně obviněná předsedkyní senátu. Při prověrce dne 25. 7. 2023 zjistila místopředsedkyně Obvodního soudu ro Prahu 5, že kárně obviněná nebyla přítomna v jednací síni, ač měla dle výsledky

a systému ISAS na tento den nařízeno vyhlášení rozsudků. Kontrolou interního bezpečnostního systému EKV (elektronická kontrola vstupu) bylo zjištěno, že se kárně obviněná dopoledne pohybovala po budově soudu, ale odpoledne nebyla přítomna. Totéž bylo zjištěno i při opětovných kontrolách ve dnech 27. 7. a 22. 8. 2023.

[2] Kárná navrhovatelka uvedla, že na soudce se formální pracovní kategorie typu pracovní doba, pracovní neschopnost, čerpání dovolené a podobně aplikují přiměřeně, s ohledem na nezávislou povahu této ústavní funkce. To na jednu stranu znamená, že soudce nemusí docházet do budovy soudu přesně v rozvržené pracovní době (rozhodnutí NSS ze dne 10. 1. 2014, čj. 16 Kss 10/2013, *Ivana Šoljaková*). Na druhou stranu to na něj klade zvýšené nároky v tom směru, že je povinen počínat si ve vztahu k veřejnosti důvěryhodně, tj. že sám bude dodržovat zákonná ustanovení.

[3] K osobě kárně obviněné uvedla, že se jedná se o soudkyni s letitou praxí, která by měla mít perfektně osvojeny procesní předpisy. S ohledem na opakování skutků se však nejedná o exces. Při úvaze o kárném opatření kárná navrhovatelka uvedla, že samotná výtká není s ohledem na závažnost pochybení a jejich opakování postačující, proto navrhla uložení důtky. Ve prospěch kárně obviněné uvedla, že se jedná o první kárný návrh, který je proti ní podáván. Kárně obviněná navíc souhlasila s uzavřením dohody o vině a kárném opatření. Kárná navrhovatelka uzavřela, že subjektivní i objektivní lhůta pro podání návrhu podle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále „zákon o kárném řízení“) byly zachovány.

[4] Spolu s kárným návrhem kárná navrhovatelka předložila dokument nadepsaný „Zpráva o celkové prověrce občanskoprávního oddělení 31 C JUDr. Jitky Skálové u Obvodního soudu pro Prahu 5“. Z jejího shrnutí ve vztahu ke skutkům uvedeným v kárném návrhu vyplývá následující: *„Zásadní pochybení bylo zjištěno u vyhlášení rozhodnutí dle § 115a o. s. ř., kdy tato rozhodnutí ve zjištěných věcech nemohla být vyhlášena veřejně v jednací síni, tak jak ukládá o. s. ř. a jak bylo avizováno v rámci informačního systému ISAS a infoSoud. Protokoly o vyhlášení rozsudku s uvedením dne a času v tomto směru nemohou býti pravdivé. Dle zjištěného se nejednalo zřejmě o jednorázový postup soudkyně. Tristní je pak skutečnost, že dne 25. 7. 2023 se soudkyně ani v době vyhlášení rozsudku nenacházela na pracovišti, přestože s ohledem na kontroly prováděné Ministerstvem spravedlnosti ČR soudci Obvodního soudu pro Prahu 5 byli výslovně upozorňováni na nutnost vyhlášovat rozsudky veřejně na poradách soudu v roce 2023. Soudkyně byla důrazně upozorněna v rámci seznámení s výsledky prověrky na zjištěné nedostatky, které nelze přejít, neboť se jedná o závažné pochybení.“*

[5] Dne 16. 1. 2024 zaslala kárná navrhovatelka soudu dohodu o vině a kárném opatření, uzavřenou mezi kárnou navrhovatelkou a kárně obviněnou, týkající skutků spočívajících v tom, že kárně obviněná jako soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 5 ve výroku tohoto rozhodnutí popsáním jednáním zaviněně porušila povinnosti soudkyně, čímž ohrozila spravedlivé rozhodování soudů. Jako kárné opatření byla sjednána důtka.

I. 1. Hodnocení kárně obviněné, osobní spis

[6] Kárný senát si v průběhu řízení vyžádal stanoviska hodnotící osobu kárně obviněné. Hodnocení její rozhodovací činnosti z pohledu odvolacího soudu zaslala místopředsdkyně Městského soudu v Praze. Úvodem předslala, že pro nízký počet přezkoumávaných rozhodnutí vydaných kárně obviněnou byla jednotlivými odvolacími senáty zaslána hodnocení až na výjimky velmi stručná. Tři senáty sdělily, že z uvedeného důvodu nemohou

obecný závěr o kvalitě rozhodovací činnosti kárně obviněné učinit. Celkem se vyjádřilo jedenáct odvolacích senátů. Šest z nich hodnotilo kárně obviněnou v porovnání s ostatními soudci jako standardní (průměrnou) soudkyni, jejíž rozhodovací činnost nevykazuje závažná pochybení. Z toho však současně tři odvolací senáty uvedly, že v případě složitějších meritorních rozhodnutí věc nebyla správně právně posouzena pro neznalost judikatury, případně se posouzení zásadních právních otázek jeví nad možností kárně obviněné. Dva odvolací senáty v minulosti zrušily po jednom jejím rozhodnutí. V jednom případě pro nepřezkoumatelnost a ve druhém pro závažná procesní pochybení. Oproti tomu dva odvolací senáty kárně obviněnou označily za nadprůměrnou soudkyni a pozitivně hodnotily i její rozhodovací činnost a to, že se nedopouští průtahů. Jeden odvolací senát poznamenal, že kvalita rozhodovací činnosti kárně obviněné se v posledních přibližně dvou letech zhoršila. Dříve ji bylo možné hodnotit jako dobrou, ale nyní spíše jako slabší, neboť jsou některá její rozhodnutí měněna či rušena pro vady a nepřezkoumatelnost. Uvedené hodnotitelka shrnula tak, že kvalita rozhodovací činnosti kárně obviněné se nijak zásadně nevymyká (pozitivně ani negativně) průměru v měřítku obvodních soudů v obvodu Městského soudu v Praze.

[7] Soudcovská rada Obvodního soudu pro Prahu 5 ve svém stanovisku k osobě kárně obviněné uvedla, že jde o dlouholetou zkušenou soudkyni, k jejíž činnosti se však nelze bez objektivní znalosti spisů vyjádřit. Z výkazů výkonnosti lze dovodit dlouhodobou standardní výkonnost kárně obviněné, zcela srovnatelnou s ostatními senáty s plným civilním nápadem. Ohledně kárného řízení uvedla, že má za to, že uzavření dohody o vině a kárném opatření přispěje k vyřešení situace v senátu kárně obviněné. Dodala, že o tom, že řádné vyhlásování rozsudků je předmětem kontroly ze strany nadřízených orgánů, byli soudci obvodního soudu ze strany vedení soudu informováni.

[8] Z osobního spisu vyplynulo, že kárně obviněná byla od 3. 1. 1992 do 31. 12. 2000 soudkyní Krajského obchodního soudu v Praze, následně od 1. 1. 2001 soudkyní Městského soudu v Praze. S účinností od 1. 7. 2001 byla přeložena k Obvodnímu soudu pro Prahu 5. Od 1. 7. do 21. 12. 2018 byla dočasně přidělena k Městskému soudu v Praze. Kárně obviněná nebyla v průběhu výkonu funkce soudkyně udělena žádná výtka (§ 88a zákona o soudech a soudcích), ani s ní v minulosti nebylo vedeno kárné řízení.

I. 2. Postup soudu před vydáním rozhodnutí a ústní jednání

[9] V rámci předběžného šetření podle § 13 zákona o kárném řízení předseda senátu ověřil, že kárný návrh má oporu v podkladech, uzavřená dohoda odpovídá návrhu na zahájení kárného řízení a pro skutky, které jsou předmětem kárného návrhu, nebyla kárně obviněná dříve postižena.

[10] Při ústním jednání konaném dne 22. 5. 2024 předseda senátu kárně obviněnou poučil přiměřeně podle § 314q odst. 3 tr. řádu, přičemž kárně obviněná potvrdila, že sjednané dohodě rozumí, prohlášení o tom, že spáchala skutek, který jí je kladen za vinu, učinila dobrovolně a bez nátlaku. Dále, že byla poučena o svém právu na obhajobu a jsou jí známy důsledky sjednání dohody, tedy že se vzdává práva na projednání věci při řádném ústním jednání.

[11] Dokazování soud neprováděl (§ 314q odst. 5 tr. řádu).

II. Hodnocení soudu

[12] Kárný senát úvodem předesílá, že nevyvstaly žádné pochybnosti o zachování subjektivní ani objektivní lhůty k podání kárného návrhu (§ 9 odst. 1 kárného zákona). Vymezení skutků v návrhu a v dohodě o vině a kárném opatření nebylo mezi stranami sporné a odpovídá obsahu spisů. S ohledem na to kárný senát neprováděl dokazování ohledně průběhu vytýkaného jednání (§ 314q odst. 5 tr. řádu) a přistoupil k posouzení návrhu na schválení dohody o vině a kárném opatření.

[13] Nejvyšší správní soud již v minulosti dospěl k závěru, že i v kárném řízení je na základě § 25 zákona o kárném řízení přiměřeně aplikovatelný institut dohody o vině a trestu dle trestního řádu (usnesení ze dne 17. 1. 2019, čj. 13 Kss 5/2018-71, *Martin Valebrach*, bod 16). Uzavření dohody je vhodným vyústěním kárného řízení, protože jde o projev žádoucí sebereflexe na straně kárně obviněného soudce (rozhodnutí ze dne 15. 4. 2019 čj. 11 Kss 8/2018-199, *Ilona Miklová*, bod 12). Především v případech, kdy je kárným navrhovatelem předseda soudu, u něhož kárně obviněný soudce působí, sjednání a uzavření dohody o vině a kárném opatření posouvá vztah kárného navrhovatele a kárně obviněného do roviny spolupráce namísto postavení proti sobě stojících stran. To jistě přispěje k lepší atmosféře na pracovišti a umožní to vedení soudu lépe pracovat s kárně obviněným soudcem na odstranění nedostatků, jež jsou předmětem kárného návrhu (rozhodnutí ze dne 10. 6. 2019 čj. 11 Kss 2/2019-51, *Martin Parolek*, bod 6).

[14] Soud proto posuzoval podmínky pro schválení dohody o vině a kárném opatření stanovené trestním řádem. Soud nemůže podle § 314r odst. 2 tr. řádu dohodu schválit mimo jiné tehdy, pokud je nesprávná, což zahrnuje i situaci, že je v rozporu se zákonem (rozhodnutí *Ilona Miklová*, bod 5).

[15] Podle § 175a odst. 1 tr. řádu lze o dohodě o vině a trestu jednat jen tehdy, jestliže výsledky vyšetřování dostatečně prokazují závěr, že se skutek stal, že je trestným činem a že jej spáchal obviněný. Při přiměřené aplikaci těchto ustanovení na základě § 25 zákona o kárném řízení tedy musí z dosud zajištěných podkladů vyplývat, že se stal skutek, tento skutek je kárným proviněním, a že jej spáchal kárně obviněný. Jak vyplývá ze závěrů uvedených shora v bodě [12], dosavadní výsledky kárného řízení prokazují závěr, že se skutek stal a spáchala jej kárně obviněná. Proto se kárný senát dále zabýval otázkou, zda v kárném návrhu uvedené skutky dosahují intenzity kárného provinění. Pokud by totiž vytýkané skutky nebyly kárným proviněním, nebylo by možné dohodu o vině a kárném opatření schválit.

[16] Kárně obviněné je v kárném návrhu celkem vytýkáno ve 22 případech, že nebyla přítomna v jednací síni, ačkoliv měla v dané termíny dle výsledky a systému ISAS naplánováno vyhlášení rozsudků. Z toho bylo v šesti případech zjištěno, že se v čase plánovaného vyhlášení ani nenacházela v budově soudu (jednalo se o odpoledne dne 25. 7. 2023). Jak kárný senát zjistil z obsahu předložených spisů, v případě všech věcí, kterých se vytýkané jednání kárně obviněné týká, je v příslušných spisech založen protokol o vyhlášení rozsudku před soudem prvního stupně, včetně uvedení toho, v jaký čas bylo zahájeno vyhlášení, v jaký čas bylo skončeno a uvedení informace, že vyhlášení rozsudku nebyl nikdo přítomen.

[17] Podle čl. 96 odst. 2 Ústavy je jednání před soudem ústní a veřejné až na zákonem stanovené výjimky. Rozsudek se vyhláší veřejně vždy. Obdobně má dle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod každý právo mj. na to, aby jeho věc byla projednána veřejně a v jeho přítomnosti.

[18] Podle § 115 odst. 1 o. s. ř. nařídí předseda senátu k projednání věci samé jednání, k němuž předvolá účastníky a všechny, jejichž přítomnosti je třeba, pokud zákon nestanoví jinak.

[19] Ustanovení § 156 odst. 1 o. s. ř. stanoví: *Rozsudek se vyhláší vždy veřejně; vyhláší jej předseda senátu jménem republiky. Uvede přitom výrok rozsudku spolu s odůvodněním a poučením o odvolání a o možnosti výkonu rozhodnutí. Není-li přítomen vyhlášení rozsudku žádný z účastníků, uvede pouze výrok. Po vyhlášení předseda senátu zpravidla účastníky vyzve, aby se vyjádřili, zda se vzdávají odvolání proti vyhlášenému rozsudku.*

[20] Veřejnost jednání soudů, včetně veřejnosti vyhlásování rozsudků, patří k důležitým pojmům účastníků řízení a širší veřejnosti proti zneužívání moci ze strany soudů. Transparentnost rozhodování přispívá k legitimitě soudní moci a k budování důvěry v ní (nálezn Ústavního soudu ze dne 30. 3. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 2/10, č. 123/2010 Sb., bod 43). Na rozdíl od principu garance veřejného ústního jednání nejsou v případě povinnosti veřejného vyhlášení rozsudku v čl. 96 odst. 2 Ústavy připuštěny výjimky. Pravidlo veřejného vyhlášení rozsudku proto nelze nijak omezovat (nálezn Ústavního soudu ze dne 27. 2. 2015 sp. zn. I. ÚS 3046/14, bod 34).

[21] Řádné vyhlášení rozsudku má také určité právní účinky (viz například § 154 a § 156 odst. 3 o. s. ř.) a zasahuje do ústavně zaručeného procesního postavení účastníků řízení. Proto je třeba, aby účastníci řízení, stejně jako veřejnost, byli o vyhlášení rozsudku předem vyrozuměni právě s ohledem na procesní důsledky vyhlášení rozhodnutí, které s tím občanský soudní řád spojuje (nálezn Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2018, sp. zn. III. ÚS 2551/16, bod 24).

[22] Zároveň však platí, že z pohledu ústavních požadavků nemusí být veřejné vyhlášení rozsudku nutně učiněno ústně. Pokud tak zákon stanoví, rozsudek lze vyhlásit rovněž prostřednictvím úřední desky soudu, a to i elektronické (nálezn Ústavního soudu ze dne 18. 6. 2019, sp. zn. Pl. ÚS 38/18, bod 40).

[23] Kárně obviněná ve většině z vytýkaných případů v řízení postupovala podle § 115a o. s. ř., v souladu se kterým není k projednání věci třeba nařizovat jednání, *jestliže ve věci lze rozhodnout jen na základě účastníků předložených listinných důkazů a účastníci se práva účasti na projednání věci vzdali, popřípadě s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasí*. Citované ustanovení tedy představuje výjimku z výše uvedeného pravidla v § 115 odst. 1 o. s. ř., že k projednání věci samé je potřeba nařídít jednání. Judikatura ji vykládá tak, že k projednání věci samé není třeba nařídít jednání, jen jestliže účastníci řízení prostřednictvím jimi předložených listinných důkazů a svých shodných tvrzení unesli břemeno tvrzení a břemeno důkazní a jestliže podkladem pro rozhodnutí soudu ve věci samé byl těmito důkazy (popřípadě též pomocí shodných tvrzení účastníků) zjištěn skutkový stav věci (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 5. 2008, sp. zn. 29 Cdo 543/2008). Ve třech případech se jednalo o vydání rozsudku pro uznání, pro které není třeba podle § 153a odst. 4 nařizovat jednání. Ve dvou případech se jednalo o řízení o rozvod manželství a kárnému senátu proto není zřejmé, proč jednání nebylo nařízeno v souladu s § 389 odst. 1 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (byť v jedné z věcí s tímto postupem účastnice řízení vyslovila souhlas).

[24] To, že není třeba pro projednání věci třeba nařizovat jednání, však nic nemění na povinnosti soudu vyhlásit rozsudek vždy veřejně, jelikož se jedná o bezpodmínečný ústavní

imperativ (nálezn sp. zn. I. ÚS 3046/14, bod 34). Zásada veřejnosti vyhlášení rozsudku se proto uplatní i v případě, že je veřejnost z jednání vyloučena (§ 116 o. s. ř.), je-li rozhodováno pouze na základě listinných důkazů (§ 115a o. s. ř.), nebo je-li vyhlášován rozsudek pro uznání, k jehož vydání není nutné nařizovat jednání (§ 153a odst. 4 o. s. ř.) [srov. shodně Jirsa, J. In: Jirsa, J. a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha I (§ 1 až 250l o. s. ř.)*. 4. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2023, dostupné v systému ASPI].

[25] Na druhou stranu nelze přehlížet, že se v případě kárně obviněné vytykaného jednání v naprosté většině jednalo o nevyhlásování rozsudků v řízení vedeném podle § 115a o. s. ř. Byť kárný senát ctí výše zmiňovaný imperativ o bezpodmínečném veřejném vyhlášení rozsudku, lze podotknout, že v případech, kdy účastníci vysloví svůj souhlas s projednáním věci bez nařízení jednání, lze mít odůvodněné za to, že se osobně nedostaví ani k vyhlášení rozsudku do jednacích síní. Tak tomu ostatně bylo i v případě rozsudků, k jejichž vyhlášení se kárně obviněná nedostavila. V takovém případě lze předpokládat, že se k vyhlášení může dostavit spíše náhodná veřejnost. V souladu s § 156 odst. 1 větou třetí o. s. ř. také platí, že není-li vyhlášení přítomen nikdo z účastníků řízení (jinými slovy tedy v případě, že je přítomna pouze veřejnost), uvede soud pouze výrok. Rozsudek nemusí v prázdné jednacích síni, či jen v přítomnosti veřejnosti, odůvodňovat. Což však může být v rozporu s ústavním pořádkem (viz dále).

[26] Podle názoru kárného senátu však nelze judikaturu Ústavního soudu ohledně povinnosti veřejného vyhlásování rozsudků ve výše popsaných situacích vykládat *ad absurdum*. V případě, že se k vyhlášení rozsudku skutečně nikdo nedostaví, tedy ani veřejnost, nemohlo být úmyslem racionálního zákonodárce trvat na tom, aby soudce vyhlášoval výrok rozsudku do prázdné jednacích síní. Naopak by se jednalo o čirý formalismus.

[27] V souladu s aktuální úpravou prvostupňového civilního řízení je však třeba trvat na požadavku, aby byl soudce vždy, když se k vyhlášení rozsudku někdo dostaví, připraven k jeho řádnému vyhlášení. Kárně obviněná však v jednacích místnostech nebyla přítomna. V řízení ani nevyšlo najevo, že by byla domluvena se zapisovatelkou či jinou soudní osobou, aby ji v případě, že by se k vyhlášení rozsudku dostavili účastníci řízení či veřejnost, o tomto informovala a ona se do jednacích místností mohla dostavit a rozsudek vyhlásit. V šesti případech ani nebyla v budově soudu. Nejenže tak nebyla připravena rozsudek vyhlásit tehdy, pokud by se někdo dostavil do jednacích síní, ale ani tehdy pokud by se někdo domáhal vyhlášení rozsudku například navštívením soudní kanceláře.

[28] Kárný senát *de lege ferenda* nevidí důvod, proč by i pro civilní řízení v prvním stupni, v případech, kdy občanský soudní řád počítá s rozhodováním bez jednání, nemohla existovat obdobná úprava, jako pro řízení dovolací nebo pro soudní řízení správní. Pro dovolací řízení totiž občanský soudní řád v § 243f odst. 5 stanoví následující: *Jsou-li při vyhlásování rozsudku přítomny pouze soudní osoby, rozsudek se vyhlásí vyvěšením zkráceného písemného vyhotovení bez odůvodnění na úřední desce v budově soudu a na elektronické úřední desce (dále jen „úřední deska soudu“) po dobu patnácti dnů. Předseda senátu může rozhodnout, že tímto způsobem se uveřejní i nosné důvody rozsudku*. Obdobně podle § 49 odst. 12 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního: *Rozsudek se vyhláší ústně, proběhlo-li ve věci jednání a při vyhlásování je přítomen alespoň jeden účastník nebo osoba zúčastněná na řízení anebo veřejnost. Jsou-li při vyhlásování rozsudku přítomny pouze soudní osoby, rozsudek soud vyhlásí vyvěšením zkráceného písemného vyhotovení bez odůvodnění na úřední desce soudu po dobu čtrnácti dnů; den vyhlášení se na písemném vyhotovení poznamená*. Citovaná ustanovení

je však nutno vykládat ve smyslu nálezu sp. zn. Pl. ÚS 38/18 tak, že se musí jednat o vyhlášení rozsudku jinou než ústní formou včetně jeho odůvodnění, tedy nikoliv pouze výroku (bod 52 nálezu). V tomto směru naopak budí pochybnosti o souladu s ústavním pořádkem úprava v nyní platném § 156 odst. 1 větě třetí o. s. ř. Ve smyslu výše uvedeného by i civilní rozsudky v prvním stupni, minimálně v řízeních, kde mohou rozhodovat bez jednání, mohly být ústavně souladně vyhlašovány uveřejněním na úřední desce soudu. Taková změna právní úpravy je však věcí zákonodárce.

[29] S ohledem na to se kárný senát zabýval otázkou, zda se v případě jednání vytýkaného kárně obviněné jedná vůbec o porušení povinností soudkyně, pokud by mělo její pochybení spočívat v tom, že nepředčítala výroky rozsudků v prázdné jednací síni. Rozhodnutím ze dne 3. 10. 2013, čj. 16 Kss 8/2013-46, *Pavčina Vrkočová*, totiž Nejvyšší správní soud zprostil soudkyni kárného obvinění spočívajícího v tom, že v jednom případě v rozporu s čl. 96 odst. 2 Ústavy odmítla vyhlásit rozsudek v přítomnosti veřejnosti, která se na vyhlášení dostavila, s odůvodněním, že nejsou přítomni účastníci řízení ani jejich zástupci. Rozdíl oproti projednávané věci však v první řadě spočíval v tom, že soudkyně byla po celou dobu jednacího dne přítomna v jednací síni. Také šlo o jediný případ z třiceti nařízených věcí na jediný jednací den. Oproti tomu v případě kárně obviněné šlo o systematický postup. V neposlední řadě si soudkyně v tehdy projednávané věci své spontánní pochybení ihned (tedy ještě před podáním kárného návrhu) uvědomila, litovala jej a kárný senát vzal potaz i pozitivní hodnocení její činnosti.

[30] S ohledem na to kárný senát konstatuje, že pokud by se jednalo o ojedinělý případ a kárně obviněná by zároveň byla v jednací síni přítomna a rozsudek by v důsledku jednorázového excesu vyhlásit odmítla, nedosahovalo by takové jednání intenzity kárného provinění. Vzhledem k okolnostem nyní souzené věci, spočívajícím v kvalifikovanějším porušení Ústavou a zákonem stanovených povinností soudce ze strany kárně obviněné (k tomu dále viz úvahy ohledně přiměřenosti sjednaného kárného opatření), však vytýkané jednání dosahuje intenzity kárného provinění.

[31] Nelze také přehlédnout, že jak bylo popsáno výše v bodě [16], součástí předložených spisů jsou protokoly o vyhlášení rozsudku. V protokolech obsažené údaje tak nemohou odpovídat pravdě, což je konstatováno i ve zprávě o prověrce, kterou kárná návrhovátečka přiložila ke kárnému návrhu. Jedná se minimálně o údaje o čase, ve který bylo vyhlášení zahájeno a ve který bylo skončeno, jelikož vyhlášení fakticky neproběhlo. Na druhou stranu však nejsou zcela pravdivé ani protokoly o vyhlášení rozsudků v případech, kdy je sice soudce připraven rozsudek vyhlásit, ale k vyhlášení se nikdo nedostaví. Jak bylo uvedeno shora v bodě [26], v takových případech není třeba rozsudek formálně vyhlašovat do prázdné jednací síně. Přesto se protokol o vyhlášení vyhotoví.

III. Kárné opatření

[32] Soud dle přiměřeného použití § 314r odst. 2 tr. řádu dohodu neschválí též v případě, že jsou druh a výše navrženého kárného opatření zjevně nepřiměřené závažnosti kárného provinění.

[33] Při úvaze o přiměřenosti sjednaného druhu a výměry kárného opatření vycházel kárný soud ze závěru usnesení *Martin Valebrach*, bodu 15, podle nějž aprobováním dohody o vině a kárném opatření nesmí být popřen smysl a účel kárného řízení. Zároveň měl soud na zřeteli, že z povahy věci bývá výsledkem dohody pro kárně obviněného příznivější kárné

opatření, než jaké by zpravidla přicházelo v úvahu při ukládání kárného opatření po provedeném dokazování. Jinak řečeno, sama okolnost uzavření dohody představuje intenzivní polehčující okolnost, jež se projeví v tom, že kárný soud dohodu neschválí, pouze pokud je dohodnuté kárné opatření zjevně (výrazně) nepřiměřené, nikoli jen nepřiměřené. Jinak by z pohledu kárně obviněného ztrácelo smysl o uzavření dohody usilovat a kárný senát by se stával pravidelně aktivistickým účastníkem vyjednávání, což jde proti smyslu a účelu institutu dohody (rozhodnutí *Petr Novák*, bod 25).

[34] Ve prospěch osoby kárně obviněné, byť jen mírně, lze hodnotit skutečnost, že je soudcovskou radou označována za soudkyni se standardní výkonností. Dále také to, že jí v minulosti nebyla udělena žádná výtka ve smyslu § 88a zákona o soudech a soudcích a ani nebyla z osobního spisu zjištěna žádná další pochybení při výkonu funkce.

[35] Hodnocení rozhodovací činnosti kárně obviněné, předložené místopředsedkyní Městského soudu v Praze, rekapitulované výše v bodě [6], nemá z hlediska úvah o přiměřenosti kárného opatření přílišnou vypovídací hodnotu, jelikož pro kárně obviněnou vyznívá spíše neutrálně (z části je hodnocena jako soudkyně standardní, z části jako podprůměrná a z části jako nadprůměrná).

[36] Intenzitu kárného provinění významně zvyšuje zejména to, že se dne 25. 7. 2023 odpoledne vůbec nenacházela v soudní budově. Vyhlášení rozsudku tedy nebylo možné zajistit ani v případě, že by zájemci vyvinuli nadstandardní úsilí a kromě dostavení se do jednacích síní by se vyhlášení domáhali výslovně. Je třeba zohlednit i množství věcí, ve kterých kárně obviněná postupovala v rozporu se svými povinnostmi soudkyně (výslovně k množství vytýkaných skutků viz rozhodnutí ze dne 17. 3. 2011, čj. 13 Kss 7/2010-116, *Pavel Beneš*). Nelze odhlédnout ani od toho, že v průběhu řízení vyšlo najevo, že soudci Obvodního soudu pro Prahu 5 včetně kárně obviněné byli na nutnost vyhlášovat rozsudky výslovně upozorněni. To, že se kárně obviněná vytýkaného jednání dopouštěla i přes výslovné upozornění ze strany vedení soudu, je dalším faktorem, který intenzitu kárného provinění zvyšuje (obdobně rozhodnutí NSS ze dne 21. 1. 2019, čj. 11 Kss 7/2018-207, *Vladimír Maxa III*, bod 95). Zde uvedené důvody potvrzují skutkovou odlišnost od věci projednávané v rozhodnutí *Pavla Vrkochová*.

[37] Kárný senát uvažoval, zda vzít v potaz i to, že dle obsahu předložených spisů vůbec nebyli účastníci řízení k vyhlášení rozsudků předvoláváni. V odborné literatuře nepanuje shoda na tom, zda je účastníky o vyhlášení rozsudku tam, kde soud vydává rozsudek bez nařízení jednání, třeba vyrozumívát (ve prospěch předvolávání srov. Jirsa, op. cit., či opačně Drápal, L. In: Drápal, L., Bureš, J. a kol. *Občanský soudní řád I, II*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, dostupné v systému beck-online). Nicméně se zdá, že aktuální judikatura Ústavního soudu jde opačným směrem (viz v bodě [21] citovaný nálezný sp. zn. III. ÚS 2551/16, bod 24). Nicméně se výslovně nevyjadřuje k tomu, zda účastníci musí být předvoláni přímo nebo stačí stejná forma vyrozumění jako u veřejnosti, tedy například vyvěšením této informace na webových stránkách soudu. Pokud by totiž nebylo nutné účastníky k jednání předvolávat, mělo by to vliv na snížení intenzity kárného provinění vytýkaného kárně obviněné. Jelikož jí však tyto skutečnosti nejsou kárným návrhem vytýkány, tak se k nim kárný senát rozhodl i s ohledem na jejich ne zcela jednoznačný výklad pro účely tohoto kárného řízení nepřihlížet.

[38] Jak již bylo také uvedeno shora, nelze přehlédnout, že kárně obviněná uvedla nesprávné údaje do protokolů o vyhlášení rozsudků.

[39] Na druhou stranu nelze přehlížet faktickou minimální závažnost důsledků jejího jednání. K vyhlášení rozsudků se nedostavili žádní účastníci ani veřejnost. I pokud by tedy kárně obviněná své povinnosti řádně splnila, fakticky by rozsudky také v prázdné jednací síni nevyhlašovala (viz shora bod [26]), pouze by k tomu byla připravena. Žádný z účastníků řízení ani veřejnost tak fakticky nebyli zkráceni na právu vyslechnout veřejně rozsudek.

[40] Kárná navrhovatelka s kárně obviněnou sjednala nejmírnější možné kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona o soudech a soudcích. Jedná se o nejmírnější kárné opatření, jaké zákon o soudech a soudcích umožňuje. Odpovídá tedy kárnému opatření za typově méně závažná kárná provinění, jako jsou typicky drobná procesní pochybení soudce (rozhodnutí ze dne 24. 11. 2010, čj. 11 Kss 8/2009-51, *Roman Dobeš*, ze dne 27. 6. 2013, čj. 13 Kss 4/2013-115, *Šárka Šantorová*), případně průtahy v řízení nebo nedodržení lhůty pro vypravení rozhodnutí v nízkém počtu věcí (rozhodnutí ze dne 16. 1. 2014, čj. 11 Kss 7/2013-169, *Martin Košek*, a ze dne 16. 9. 2019, čj. 16 Kss 2/2019-87, *Kamil Podhola*).

[41] Shora uvedené úvahy směřují k tomu, že jednání kárně obviněné dosahuje intenzity kárného provinění. Nicméně zejména faktická minimální závažnost důsledků vede k závěru, že sjednané kárné opatření v podobě důtky není zcela zjevně nepřiměřené. Na tom nic nemění, že pokud by dohoda sjednána nebyla, bylo by spíše namístě uložit kárné opatření spočívající ve snížení platu, byť ve spodní výměře.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 22. května 2024

Petr Mikeš
předseda kárného senátu
ve věcech soudců